

سیره قرآنی امام حسین (ع)

عاشورا حادثه ای نبود که در یک نیم روز در سال 61 هجری اتفاق بیفتد و از قبل و بعد خود جدا باشد.

عاشورا حادثه ای نبود که در یک نیم روز در سال 61 هجری اتفاق بیفتد و از قبل و بعد خود جدا باشد. هم ریشه در حوادث پیشین و تحولات اجتماعی مسلمانان از رحلت پیامبر اکرم تا سال 60 هجری داشت و هم پیامدهای آن و اثری که در فکر و عمل مسلمانان داشته تا امروز گسترده شده است و تا دامنه قیامت نیز امتداد خواهد یافت. با آن همه بهره‌برداری‌های حماسی، عرفانی، تربیتی و معنوی که تاکنون از قیام کربلا صورت گرفته، به نظر می‌رسد که غنای محتوایی این نهضت الهی بیش از آن است که تاکنون مطرح شده است.

نهضت عظیم حسینی و حادثه کربلا دارای ابعاد مختلفی است که هر بعد آن می‌تواند برای ما درس‌آموز، الهام بخش و عبرت‌آفرین باشد.

از جمله ابعاد گسترده نهضت الهی امام حسین علیه السلام جوانمردی و ایثارگری و وفاداری و صبر و استقامت و رشادتهای ایشان و یاران با وفایشان است که هر یک، اسوه جاودانه برای زندگی‌مان می‌توانند باشند و در نهایت معراج خونین و بدون بازگشت امام حسین علیه السلام می‌باشد.

ولی متأسفانه هنوز هم این درس‌های بزرگ و انسان‌ساز ناآموخته مانده است، چنانچه محبان اهل بیت علیهم السلام به جای پرداختن به شناخت عمیق شخصیت و فضایل اخلاقی و حماسی شهدای کربلا، با پرداختن صرف به ابعاد عاطفی نهضت عاشورا کمتر در بعد عبرت‌ها و رسالت‌ها و درس‌های آنان اندیشیده و در تحقق شخصیت و منزلت حقیقی حماسه‌سازان کوشیده‌اند.

حال این سوال اساسی مطرح می‌شود که بهترین و متقن‌ترین راه برای شناخت اهل بیت چیست؟ به سهولت می‌توان به این نتیجه رسید که شناخت قرآنی اهل بیت علیهم السلام بهترین و صحیح‌ترین راه است. چرا که نور را با نور می‌توان شناخت.

حال برآنیم که حادثه سرنوشت‌ساز عاشورا را با قرآن تطبیق داده و بررسی نماییم که حرکت امام حسین علیه السلام با کدام سیره قرآنی مطابق است. لکن این امام بزرگوار در شروع هر حرکتی آیه‌ای از آیات قرآن را به عنوان موبد حرکت خود بیان می‌فرمودند که ان‌شاءالله به تبیین آن‌ها خواهیم پرداخت.

پیامبر رحمت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله در آخرین لحظات زندگی با برکت خود، راه سعادت و هدایت همه مسلمانان را بیان فرموده و در حدیث ثقلین اینگونه فرمودند که "انی تارک فیکم الثقلین کتاب الله و عترتی". "من در میان شما دو چیز گرانبها به امانت می‌گذارم کتاب خدا و اهل بیت. که این دو از هم جدا نمی‌شوند، تا اینکه در کنار حوض کوثر بر من وارد شوند." نکته اساسی در این حدیث این است که اهل بیت و قرآن تفکیک‌ناپذیرند و هیچ کدام دیگری را نفی نمی‌کنند. قرآن کتاب هدایت الهی است، خود قرآن بر این امر تصریح دارد. "ذلک کتاب لا ریب فیه هدی للمتقین" و قرآن "تبیان لکل شیء" یعنی روشن‌کننده هر چیزی است و با این توضیح بدیهی است که تمامی اعمال اهل بیت علیهم السلام بر قرآن منطبق بوده و بر اساس آن می‌باشد.

جهت بررسی نهضت امام حسین علیه السلام توجه به زمان‌های خروج امام از مدینه و ورود ایشان به مکه حایز اهمیت است. امام حسین علیه السلام در 27 رجب سال 60 ه.ق از مدینه خارج شده و در سوم شعبان مصادف روز تولدشان به مکه می‌رسند. در مورد خروج ایشان از مکه دو روایت وجود دارد که برخی آن را 8 ذی‌الحجه و برخی دیگر آن را 10 ذی‌الحجه می‌دانند.